

Een onverwachte ontmoeting in de supermarkt

Om nog even terug te komen op Robbie die ik in Scheveningen had leren kennen: ik fietste bijna dagelijks door Den Haag en daardoor ontmoette ik vaak op allerlei plaatsen mensen die ik kende als leerling van de school of als ex-gedetineerde. Zo fietste ik eens door de Hobbemastraat in de Schilderswijk toen ik langs een kleine supermarkt kwam waar ik een paar pakken koffie voor de school wilde kopen. Die supermarkt was aan het begin van de straat en in de zijstraat ernaast was een bejaardentehuis. Ik zette mijn fiets op slot, liep naar de ingang en zag allemaal mensen gehaast de winkel uit komen. In de winkel bleek grote consternatie te zijn en de meeste klanten vluchtten naar buiten. De caissière had haar kassalade dicht gedaan en op slot gedraaid. Een man (dat bleek later de supermarkteigenaar te zijn) stond vertwijfeld naast een klant die luidkeels schreeuwde en schold. Iedereen was bang. Ik zag in een oogopslag dat het Robbie was, die ik kende van de gevangenis. Ik liep naar hem toe. De supermarktbaas zei tegen me: "Meneer kijk uit, ga terug!" Ik liep door, pakte Robbie bij zijn arm en zei tegen hem: "Robbie, hoe is het met je moeder?" Prompt werd hij rustig en barstte in snikken uit. "Kom even mee naar buiten en vertel was er is gebeurd". Onder zijn jas had hij een rol koekjes. Ik had in mijn zak een paar losse munten, liep met hem langs de kassa en gaf die munten aan het meisje achter de kassa. Ik zei: "Ik kom zo terug als hij naar buiten is en dan reken ik wel af".

Buiten de winkel vroeg ik Robbie wat er gebeurd was. Hij vertelde dat hij op weg was naar zijn moeder in het bejaardenhuis naast de winkel. Hij wilde wat koekjes voor haar meenemen en kwam er in de winkel achter dat hij geen geld bij zich had. Toen stopte hij die rol koekjes onder zijn jas, maar de baas van de supermarkt betrapte hem. Toen ging hij door zijn dak. De baas had tegen hem gezegd dat hij de politie zou bellen en hij was bang dat hij dan weer inde gevangenis terecht kwam. Ik zei: "Robbie, ga jij gauw naar moeder voordat de politie komt, ik zal in de winkel de zaak oplossen en zeggen dat ze politie moeten afbellen. En doe de hartelijke groeten aan je moeder!"

"Hoe gaat het met je moeder?"

Hij ging rustig weg en ik liep de winkel weer in. De baas kwam op me af en gaf me een compliment dat ik de zaak had opgelost. Ik zei dat hij de politie maar moest afbellen. Het meisje achter de kassa keek me met een dankbare blik.

Iedere keer als ik daarna in die supermarkt boodschappen deed, werd ik hartelijk begroet.

Aart Fraanje

